Bisetus. Διαλέγουσαν.] διοικοδομοῦσαν, διορύττουσαν. Σ. ἄλλως. ἀναίγουσαν, διοείξουσαν, διακείνουσαν. ὀπλῶ δὲ, τὸν θυείδα. διαλέγειν ὀπλῶ, τὸν θύραν ἀνοίγειν. τινὲς δὲ διαλύουσαν γραστέον οἴονται. Πανός ἐστι τ' αὐλίον.] Τὸ αὐλίον. αὐλὴ κυείως τόπος διαπνεόμενος, ὑπαίθρος πρὸ τῆς μεγάλων οἴκων. καὶ αὐλαὶ τὰ βασίλεια. διὰ τὸ μεγάλας ἔχειν πρὸ τῆς οἴκων ὑπαίθρους τόπους, ὅθεν τὸ ὑποκοριστικὸν, αὔλιον προσαροξυτόνως καὶ τὴν Εὐριάθιον. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν ναὸν οὕτω καλεῖ. τινὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ ταὐλίον, ἢ ταὔλιον, γραστέον λέγουσι, ταὶπόλιον. καὶ τοῦτο βεβαιωτέον, καὶ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν ὀνομάζουσι τὴν Παυσανίαν, ὃς ἐν τοῖς Ἀττικοῖς οὕτω λέγει. Ολίγον δέ, φησὶν, ἀπωτέρω τοῦ πεδίου, Πανός ἐστιν ὄρος, καὶ σπήλαιον θέας ἄξιον. εἴσοδος μὴ ἐς αὐτὸ γενή. παρελθοῦσι δέ εἰσιν οἶκοι, καὶ λουτρὰ, καὶ τὸ καλούμενον Πανὸς αἰπόλιον, πέτραι τὰ πολλὰ αἰξὶν εἰκασμέναι. ὁ νοῦς οὖν ἔστι τοιοῦτος, ἡ Λυσιστράτη δυσφορεῖ ὅτι τῶν τὰς γυναῖκας καὶ τὸ μέρος, ὅπου νῦν ἱδρυμένον τὸ Πανὸς ἱερὸν, διὰ θυείδος ἀνοιχθείσης πρὸς σύνουσίαν ἀποφυγεῖν ἐπιχειρῆσαι. Εκ τροχειλίας.] Τὸ τὸ ὄνομα διαφόρως γεγραμμένον εὕρηται, τροχαλία, τροχηλία, τροχιλία, τροχηλέα, καὶ τροχειλιαῶς ἐνίοις. ἀπὸ τοῦ τὸ τροχοῦ λέλεκται, ᾧ κατά τινας δηλοῖ τὸ τροχὸν, καὶ τὸ χοινίον διὰ τὸ τροχοῦ φερόμενον, ᾧ χρώμενοι ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἀντλοῦμεν. Κατειλυσπωμένον.] μεταχὺ συγκειμένη ἐκ τοῦ καὶ προθέσεως, ἡ κάτω ἐπιρρήματος, καὶ τοῦ ῥήματος εἰλυσπᾶσθαι, ὃ σημαίνει τὸ πρὸς πλησίον τοῖς ὄφεσι, καὶ τοῖς σκώληξιν ἱέναι. καὶ εἰλυσπᾶσθαι, οἷον τὸ αὐτὸ τόπον μὴ καμάτου τρέφεσθαι. καὶ εἰλύσπωμα, ἡ κατ' ὄφιν, καὶ σκώληκα κίνησις, πρὸς τὸ εἰλεῖσθαι, καὶ σπᾶσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. εὕρηται δὲ καὶ εἰλυσπᾶσθαι διαφόρως γραφόμενον. Εὐρ. Σ. Επὶ γρυθοῦ.] εἴπερ οὐδὲ ἡ γραφὴ ὑγιὴς ἐστι, ταῦτα τοῦτοις ἰδίωμα μεῖ, γρυθοῦ δίκλω, γρυθοῦ τρόπον, ὡς γρυθός. οὕτω καὶ ἐν Σφηξί. γρυθὸς ὁδ' ἀνὴρ γίγνεται. ἐκπτήσει. τὸν δὲ κοινὸν, καὶ σπανίαν τῆς προθέσεως ὅτι, εἰ τοῦ σημασίαν πρὸς τὴρεῖ. τούτων δὲ, ὁ νοῦς ἐστι, τὸν μίαν γρυθοῦ δίκλω οὐδὲ πέτεσθαι, καὶ κάτω θᾶττον φέρεσθαι διανοηθείσω. χθὲς τῆς ἰσχὼν καλέσασα. τινὲς γραπτέον τεκμαίρονται, ὅτι γρόφος. γρόφος δὲ, πρὸς τὸ Ησυχίῳ, σῶς γραμμένος λαῦρος, ἢ χοινίον ἐρμηνεύεται, πρὸς τὸ ἐγράφθαι. ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ μηδὲν κινητέον. Εἰς Ορσιλόχου.] οἶκον δηλαδὴ Ορσίλοχος ὄνομα κύριον, ὃ παρῆκται ἀπὸ τοῦ ὄρω, ὀρῶ καὶ ὄρσω ἐν τῷ μέλλοντι. καὶ λόχος. τοιοῦτοι λόχοι ἐν πολέμῳ ὄρωνται, ἤγουν παροξυνόμενοι, παρορμῶν. οὕτως καὶ Ορσιπος. Τῶν σέων] τῆς σήτων. σὴς, σητὸς, ὁ σκώληξ. Σημείωσαι τοῦτο τὸν φωνὴν σέων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ εὐείσκεται. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνικῆς εὐθείας ἀχρήστου σεὺς, ὡς βασιλεὺς, ἀνθ' οὗ ὁ σὴς λέγεται. ἡ γενικὴ, τοῦ σέως, ὡς βασιλέως. ἀλλὰ τὸ σέων, ὡς βασιλέων, μόνον ἐν χρήσει, ὥσπερ ἐν τοῦ. ἰστέον δέ τινας πρὸς δεδωκέναι καλῶς ὅτι ἕκαστον τῆς πραγμάτων ἓν ἔχει τὸ λυμαινόμενον. ὁ σίδηρος, τὸ ἰόν. τὸ ἔριον, τὸ σῆτα. δῆξ δὲ, εἶδος σκώληκος ἐγγινόμενον ἔνδον τῆς ξύλων. ἰψὰ δὲ, σκώληξ ἐστὶ κεράτων. ἰξ, ἀμπέλων. σὴς ἐσθημάτων. τρὼξ ἀσταφίων. ψῶν σύκων. Οὐκ εἰ πάλιν.] οὐ πάλιν πορεύῃ; ἐπανέρχῃ; ἐπαναχωρεῖς; τὸ δὲ εἶ ἀντὶ τοῦ εἶς, δεύτερον πρόσωπον τοῦ εἶμι πορεύομαι. Οἷον διαπετάσα.] ἐὰν μόνον διαπετάσα, τὰ ἔρια δηλαδὴ, ὅτι τὴν κλίνης τύχω. πετάζω, πετανύω, καὶ πετάννυμι. ὁ μέλλων πετάσω. ὅθεν ἀορ. α. ἐπέτασα. καὶ μεταχὺ πέτασας, πέτασα. καὶ σπάθιον διαπέτασα.

CHR. Διαλέγουσαν τὸν ὀπῶ.] Scio διαλέγεσθαι γυναῖκιν esse ὁμιλεῖν & σύνουσιάζειν. Hoc loco est διορύττειν & οἰκοδομεῖν, velut vsus est ipse Thucydides, vt διαλέγειν ὀπῶ sit foramen fodere & fenestram facere. In re Architectonica etiam ὀπὰς vocant tignorum & asserum cubilia & caua columbaria. Εκ τροχειλίας.] Legendum τροχιλιάς vt sit Tribrachus, est autem Throclea indidem à Latinis fictum nomen. Rectè autem Veneta editio habet κατειλυσπωμένω per υ non per ι. Nam κατειλυσπᾶσθαι est εἰλούμενον σπᾶσθαι. Lycophron ait (teste Hesychio) καταστρωμένω quod hic conuenit. Sed εἰλυσπᾶσθαι est serpentum & vermium more tractim incedere. Εστὶ γρυθοῦ μίαν.] Fortassis hic Libyca est auis Struthio, tamen γρυθὸς dicitur & impudicus & πόρνος, & pars illa quæ honestè nominari non potest. Εἰς Ορσιλόχου χθὲς.] Et obscœnus & obscurus hic mihi videtur locus, Tamen vt effugium inscitiæ quærerem, interpretatus sum εἰς Ορσιλόχου ad Orsilochi ædem, sanè temerè faciens & sine vllo rationis fulcro. χθὲς autem sæpè est παρέλκον & πάρεργον. & sic vsurpatum à Platone qui dixit, κατέβω χθὲς εἰς πειραιᾶ.

Bisetus. Αλλ' ἐῶ πολέσθαι.] εἰ καλῶς ἡ γραφὴ ἔχει, τὸ χῆμα Αττικὸν, τὸ ἐῶ πρὸς ἀκτικὸν τοῦ παθητικοῦ, ἐάω, ἐῶ. ὡς τὸ βοάω, βοῶ. ἀντὶ τοῦ ἔασι, ἔα. ὡς τὸ βόασι, βόα. τὸ πλῆρες, ἀλλὰ ἐᾶ ἀπολέσθαι ὁ νοῦς. ἀλλὰ καὶ νῦν τούτου δεῖ, ἔα, ἔασον τὰ ἔρια ἀπολέσθαι. σημείωσαι δὲ ὅτι ἀλλ' ἐῶ, ὅπερ ἐστὶ ἰσοσύλλαβον, πρὸς δείας προσίεται. τὸ γὰρ ἐῶ, καὶ σωίζουσιν, μίαν μακρὰν συλλαβὴν ἀπολεῖ. Τῆς Αμοργίδος.] ἐστὶ τὸ Αμοργίδος καὶ τῆς ἀμοργίνων φορημάτων, καὶ ἐν τοῖς ἄνω δεῖ πλειόνων εἴρηται ἐν τῇ ἐξηγήσει τούτου τοῦ στίχου. Κἂν τοῖς χιτωνίοις τοῖς ἀμοργίνοις. τὸ Αμοργίδος, ἕνεκα δηλονότι. Ἄλοπον.] ἀλέπιστον. Ησύχιος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ ὅτι θέτου δῆλόν ἐστι νῦν τὸν ἀμοργίδα λίνου τι εἶδος σημαίνειν, ὃ καὶ ἄμοργιν ὁ ποιητὴς καλεῖ, καθάπερ κάλπιδα, καὶ κάλπιν λέγομεν.

CHR. Τῆς Αμοργίδος.] Id est, λινοκαλάμης vel byssi, Quinetiam potest accipi pro amictu tunicæ. Sed hic de lini segete accipiendum contendo: videtur hęc dictio ficta à verbo ἀμέργειν quod est decerpere & colligere, vt intelligas fuisse δρᾶγμα, & manipulum istius segetis. Ην ἄλοπον οἴκοι.] Id est ἀλέπιστον, nam id genus lini velut desquamatur & decorticatur quod πρὸς ἀλεπίζεσθαι dicitur, vt postea ab operariis mulieribus neatur & texatur. Apud Sudam vox hæc ἄλοπον cubat in mendo, Ego, excitatam emendabo facilè, nam pro ἴσως πιστὸν lego ἀλέπιστον: tamen ἄπιστον esse ἀλέπιστον & πτίσσειν τὸ λεπίζειν καὶ κόπτειν testatur Erotianus in Lexico Hippocratico, neque sanè ego putem aliter dictam in Euangelio Nardum πιστικῶ. Ludit autem hic in nominibus, ἄλοπον & λέλοιπα, proinde vt in illo vulgari & prouerbiali Senatio γλυκεῖ ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος. Paulò post lege χώρει πάλιν δεῦρ' vt elidatur o paruum propter τὸ ἀλλὰ sequens.

Bisetus. Αὕθ' ἡτέρα.] ἀντὶ τοῦ, αὐτὴ ἡ ἑτέρα. τὸν φωσφόρον, ἢ τὸν Σελήνην, ἢ τὸν Ἄρτεμιν, νῦν καὶ Εἰλείθυιαν καλοῦσι. Αποδείρα.] ὁ νοῦς ἐστὶ. ὅπου τὸν ἀμοργίδα καλῶς ἀποδείρω, τότε δὴ δεῦρο πρός σε ἐπανελεύσομαι. ἀπέρχομαι ἤ, ὡ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐπανέρχομαι. οὕτω καὶ ἀπέλθῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθῃ. πρὸς Θουκυδίδη ὁ Σείδας ἀναγινώσκει. ταῦτα δὲ καὶ κακέμφατόν τι ὑποσημαίνει, ὅπερ ἐκ τοῦ ἀμοργίδος, καὶ τοῦ ἀποδείρειν δῆλον. διὰ τούτων γὰρ καὶ τὸν γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς σύνουσιαν νοητέον. ἡ γὰρ ἀσελγὴς, καὶ ἀκόλαστος γυνὴ ἐκ ἔτι

τ